

ISTORICUL SFANTULUI MUNTE ATHOS

Sfantul Munte este o peninsula cu lungimea de 60 km o latime ce variaza între 8-12 km ,aria totala fiind de 360 Km patrati. Muntele Athos, sau Athon, după niste vechi traditiuni întunecate ar veni de la Athos, un supranume ce da zeului Joe (Jupiter) care avea un templu pe unul din vârfulile Muntelui.

Printre celelalte temple de pe Athos, pe unul din vârfulile cele mai înalte, era zidit templul zeului Apolon, care întrecea pe toate ca mărime, înăltime si artă.

In zilele senine, Idolul se vedea dela Constantinopol si era adorat cu însufletire. In timpurile vechi Athosul era tot atât de renumit ca si Olimpul, faimosul munte, pe înăltimea căruia sălăsluiau zeii mitologiei antice.

De la poalele Athosului si până la cele ale Olimpului se întinde ca o pânză albastră, frumoasa mare Egee, semănată ca o multime de insule, a căror legende sunt cunoscute de toate popoarele. Athonul însusi, nu de putine ori a slujit de sălas zeilor din Olimp. O legendă spune, că vreme îndelungată a petrecut aici si Junona.

Muntele Athos, pe atunci era locuit de păgâni. Deasupra lui se aflau 5 cetăti: Dion, Olofiscus, Acroaton, Zissus si Cleone. Locuitorii acestor cetăti ca si cei de prin insulele din apropiere, au adus multe jertfe sângeroase zeitătilor de pe munte, si în special lui Apolon cel de pe vârful Athonului.

Lumea dornică să cunoască viitorul venea de prin toate părțile, spre a-l consulta si toti primeau de la dânsul răspunsuri potrivite, dar fireste mincinoase, ca toate răspunsurile oracolelor păgâne.

După poemele lui Homer, pe lângă Athos, ar fi trecut flota viteazului între viteji, Achile, fiul lui Pele, regele Tesaliei, când împreună cu Agamenon, si înțeleptul Ulise, au pornit război împotriva Troiei, □ faimoasa cetate ale cărei ruine se văd si astăzi, pe coastele Asiei Mici.

Crestinarea Athosului. Păgânii care locuiau Sf. Munte, după o veche traditiune bisericească au

primit creștinismul din vremile cele dintâi ale erei creștine, în niste condițiuni cu totul excepționale.

Se știe că, după înălțarea Mântuitorului la cer și pogorârea Sf. Duh asupra celor 12 Apostoli, printre care erau și sfințele femei mironosite, în frunte cu Sf. Fecioară Maria, urmând poruncii Mântuitorului: □Mergând învățați toate neamurile... și propovăduiți evanghelia la toată zidirea", Sf. apostoli au tras la sorti, care încotro să meargă la propovăduire.

În chipul acesta, s-au orânduit toți, fiecare în câte o parte a lumii. Cât despre Maica Domnului, singur Dumnezeu, după a Sa poruncă, i-a rânduit mai înainte soarta, trimițând pe arhanghelul Gavriil, care i-a vestit, ca să meargă la muntele Athos, unde sunt cele mai multe Temple păgâne.

Aceasta s-a îndeplinit întocmai, în următoarele împrejurări: În insula Cipru, fusese rânduit episcop, Lazăr, cel înviat a 4-a zi din morți; hirotonit de către apostolul Varnava, ucenicul Sf. Ap. Pavel.

După un timp, oarecare, Lazăr a fost cuprins de un dor nespus, de a mai vedea, odată înainte de a-și da ostescul sfârșit pe prea Sf. Fecioară; dar știind bine, că el nu se mai putea duce la Ierusalim, din cauza iudeilor, care îl urmăreau, ca să-lucidă, a scris o epistolă Maicii Domnului, prin care o ruga, cu multă stăruință și cu adâncă smerenie, ca să vină ea la Cipru, spre a-I împărtăși blagoslovirea Fiului și Dumnezeului.

Maica Domnului, primind scrisoarea aceasta duioasă, a răspuns Sf. Lazăr, că-i va îndeplini dorința, numai să-i trimită o corabie în portul Iaffa, ca să o ia. Primind acest răspuns, Sf. Lazăr s-a umplut de o bucurie nespusă și a trimis îndată corabia la port. Maica Domnului o aștepta. S-a suit în corabie, însoțită fiind de apostolul Ioan feciorelnicul -în grija căruia o lăsase Mântuitorul - și de alți doi apostoli și s-au îndreptat cu corabia, spre insula Cipru.

Vântul însă fiind împotriva, - după dnmnezeiasca rânduială de sus - se pomeneste după câțeva vreme de călătorie, la limanul lui Climent, din muntele Athos, în dreptul Mănăstirii Ivirilor de azi.

Când s-a apropiat corabia de tărâm, s-a întâmplat o minune! Toti idoli din munte au căzut cu fețele la pământ, sfărâmându-se în mii de bucăți; iar idolul Apolon, cel din vârful Athonului răcnind groaznic, fără orânduială, ca niciodată, a strigat; Iesiti noroadelor bărbați și femei, tineri și bătrâni și alergați în grabă, la limanul lui Climent, ca să întâmpinați pe Maica Marelui Împărat și adevăratului Dumnezeu, Iisus Hristos! Și zicând aceste cuvinte, îndată idolul a căzut de pe vârful muntelui, împreună cu diavolul care locuia într-nsul, sfărâmând coama întregă a muntelui și prăbusindu-se în adâncurile mării.

Norodul, auzind aceasta, s-a înspăimântat foarte și adunându-se la un loc cu mic cu mare s-au pogorât în grabă la limanul lui Climent, unde au întâmpinat pe prea Sf. Născătoare de Dumnezeu și Sf. apostoli care era cu dânsa. Fiind ea pe bordul corabiei, i-au adus cuviincioasa cinstire și căzând i s-au închinat, zicând; □O prea sfântă stăpână, Maică pururea fecioară! Spune-ne luminat cum ai născut pe cel neîncăput?

Cum ai hrănit cu lapte din sânul Tău pe cel ca hrănește toată făptuirea și cum ai ținut în Sf. Tale brate pe cel ce tine în brate toată zidirea? " Atunci Maica Domnului, cea cu dar dăruită, deschizând gura a dezvăluit norodului aceluia înșelat de idoli toate tainele Fiului Său, învățându-i să creadă și să se boteze în numele Lui.

Și așa a crezut tot norodul și s-a botezat de la mic la mare, aducând mulțumire Maicii Prea Curate.

Maica Domnului le-a mai spus următoarele cuvinte: □ O fii luminați, ascultați. Acest loc a fost sortit mie de către Fiul și Dumnezeuul meu. Voi însă, nu veți mai rămâne mult aici, pentru că pe muntele acesta voi trimite bărbați din toată lumea, ca să vietuiască în curăție, după chipul îngerilor.

După aceasta, maica cea prea curată s-a suit în corabie, împreună cu cei doi ucenici care o însoțeau, și dând ultimele porunci norodului, binecuvântându-l, a plecat spre insula Cipru.

Sf. Lazăr, după multă așteptare, zăbind corabia apropiindu-se, mult s-a înveselit, vărsând lacrimi de bucurie. Și sosind corabia, Maica Domnului a povestit Sf. Lazăr cum a fost rânduită să meargă la muntele Athos, unde a adus pe tot norodul la credința cea adevărată.

Sf. Lazăr s-a bucurat mult, și luând blagostovenia cea mult dorită, corabia cu Maica Domnului s-a îndepărtat de la țărm, pornind spre Iaffa și apoi spre Ierusalim. Nu se știe sigur când au venit primii monahi pe muntele Athos. Se bănuiește însă că ar fi venit chiar din timpul Sf. Apostol și Evanghelist Ioan (101 după Hr.), care însoțise pe Sf. Fecioară în călătoria Sa spre Athos.

Această versiune voiește să ne spună că, chiar din timpurile vechi ale erei creștine, au debarcat aici sihastri din Asia mică, poate și din Efes, patria Sf. Evanghelist Ioan, unde viața singuratică, contemplativă, începuse a se manifesta de timpuriu.

Desigur însă, că viața călugărească de aici a luat ființă mai întâi sub forma de sihăstrie și de schituri. Pe vremea împăratului Teodosie I (+395) și a soției sale Pulheria, existau câteva Mănăstiri, care însă au fost pustiite de barbarii năvălitori. Către sfârșitul secolului al VIII-lea, venind de la Roma, Petru Athonitul, din porunca Maicii Domnului, care i s-a aratat în vis, a găsit muntele pustiu. De aceea a trebuit să-și caute adăpost într-o pesteră întunecoasă, plină de târâtoare otrăvitoare, pe care numai cu rugăciunea le-a alungat. Hrana sa, la început, a fost din ierburi care creșteau în preajma peșterii, iar mai în urmă s-a învrednicit de hrană cerească pe care i-o aducea îngerul Slavei, o dată la patruzeci de zile.

În a doua jumătate a sec. IX (867) vine și se așază la Athos, pustnicul Ioan Colibasul vestit prin sfințenia vieții sale. Pilda lui fu urmată de alții, așa că în scurt timp înălțimile muntelui au

fost populate cu sihastrii si monahii, râvnitori după viata îngerească, post si rugăciune de zi si de noapte, în linistea profundă a muntelui.

Vasile Macedon, împăratul bizantului (867-886) ascultând rugămintea sihastrului Ioan Colibasul, îi dăruie lui si urmasilor săi acest munte, care de acum înainte începe a se numi Sf. MUNTE. Privilegiul acesta al lui Vasile Macedon, îl întăre si împăratul Leon Inteleptul. Pe lângă sihastrii, mai venira apoi si chinovitii, care începura să zidească mânăstiri.

Ca organizator al Sf. munte este considerat Atanasie din Trapezunda, care împreună cu alti râvnitori de viață monahicească, întemeie marea mânăstire Lavra, pe la anul 963.

Pentru viata sa, plină de evlavie si cuviosie, Atanasie, ca si Petru Athonitul, este trecut în rândul Sfintilor.

Prin secolul. al X-lea, viata monahală ajunge la mare cinste. Patriarhi, arhieriei, preoti, diaconi se retrag la mânăstirile Aghiorite si intră în rândurile monahilor. Lor le urmează împăratii, printii si boierii, care, convinsi de nimicnicia vietii acesteia, se retrag din lumea desfătărilor, trăind în singurătatea muntelui sfânt, si ducând cu dânsii averi si odoare scumpe.

Faima despre sfintenia vietii în Sf. Munte, s-a răspândit în toată lumea. Principii tuturor popoarelor ortodoxe: Iberii, Rusii, Sârbi, Bulgarii si mai ales Românii, dăruiesc averi considerabile pentru zidirea si împodobirea mânăstirilor din Sf. Munte.

O chestie care merită să fie cercetată este si interzicerea intrării femeilor, sau femelelor în genere, în Sf. Munte. După o veche traditie, păstrată prin viu grai, se povesteste că, Plagudia, sotia împăratului Teodosie cel mare trecând cu corabia de la Roma spre Constantinopol, s-a abătut si pe la muntele Athos spre a vedea mânăstirea Vatoped zidită de către sotul său.

Primită în port de către monahii a mers până în tinda Bisericii, unde este până astăzi Icoana Maicii Domnului numită vie. Aici auzi o voce tunătoare: □ Opreste-te si întoarce-te înapoi căci eu sunt împărăteasa muntelui acestuia. Pentru ce ai venit să tulburi linistea supusilor mei ? Să stiti că de azi înainte, nici o femeie nu va mai călca pământul sfânt al acestui munte".

Auzind aceste cuvinte, împărăteasa Plagudia căzută cu fata la pământ, pocăindu-se de îndrăzneala ce a avut, dăruie mânăstirii odoare scumpe după care a plecat la Constantinopol.

De atunci si până azi, nici o femeie n-a mai intrat în republica monahilor a Sf. munte Athos.

Prin sec, XI-lea, Athosul își pierde caracterul de asezământ împărătesc, curat Bizantin. Atunci Rusii întemeiază aici mănăstirea lor Sf. Pantelimon, numită Rusicu, cu slujbă rusească de pe cărți Slavonesti, pomenite încă pe la 1143.

În curând se înființează și mănăstirea Sârbească Chilandarul, o frumoasă mănăstire bulgărească și un frumos schit românesc: Prodromul.

În timpul imperiului Latin, întemeiat de cruciați în anul 1204, monahii Sf. munte Athos au înscris cea mai glorioasă pagină a istoriei lor, luptând și mărturisind, în ciuda tuturor prigoanelor catolice, credința drept măritoare de răsărit. Martiriul, mucenicia și moartea, nu i-au putut clinti de pe temelile credinței ortodoxe.

De atunci și până azi, Sf. munte Athos a fost cheagul ortodoxiei de pretutindeni și centrul prin excelență al monahismului ortodox.

CAREIA

Careia M-re grecească numită Protatul, cu hramul Adormirea Maicii Domnului. Ctitorul ei dintru început, a fost împăratul Constantin cel Mare (324-337). În 361, pe vremea patriarhului arian Eudoxiu a fost arsă. A fost zidită însă de către împărați Bizantini. La început a fost un schit, mai târziu avându-se în vedere locul unde se afla, cu sfatul întregului Sf. Munte s-a hotărât a se socoti catedrala orasului Careia. Chiliile sunt locuințele ieromonahilor slujitori ai administrației centrale a Sf. Munte. În tinda bisericii se văd mormintele călugărilor martiri, care au mărturisit credința dreaptă, contra unirii cu Roma. Deasupra mormântului ard neconținut 4 candelari mari. Biserica a fost pictată de maestrul Emanuel Panselin și se întreține de către celelalte M-tiri mari ale Athosului, ca, catedrală centrală. În vechime i-a fost închinată M-rea Cotroceni din București și Sfintii 3 Ierarhi din Iași. Biblioteca Careei este veche și foarte bogată. Aici se află arhiva antichității și actele secrete ale M-rei pe care călugării le păstrează cu mare grijă nearătându-le la nimeni. În timpul războiului mondial (1914-1918), englezii au silit pe călugări să le arate aceste acte, pe care le-au fotografiat și apoi le-au înapoiat. Aici se găsește și primul tipic al Sf. Munte (targos). Are și 42 manuscrise grecești pe pergament din sec. XII-XIV-lea și multe altele. Aici se afla mormintele sfinților martiri uciși de Ioan Vecos în 1204 căci s-au opus latinizării Sfântului Munte.

Icoana "Axion Estin" – este legata de minunea icoana se afla la Chilia Adormirii Maicii Domnului langa schitul Sf. Andrei, in anul 980. Un ucenic se ruga in

fata icoanei cu rugaciunea

"Ceea ce esti mai cinstita decat heruvimii si mai marita fara de asemanare decat serafimii care fara stricaciune pe

Dumnezeu Cuvantul ai nascut, pe tine cea cu adevarat Nascatoare de Dumnezeu te marim." Atunci apare Arhanghelul Gavriil in chipul unui calugar si ii spune sa se roage asa "Cuvine-se cu adevarat sa te fericim pe tine Nascatoare de Dumnezeu , cea pururea fericita si preanevinovata si maica Dumnezeului nostru" la care sa adauge "Ceea ce esti mai cinstita...", dar ucenicul nu a retinut exact cantarea , atunci ingerul a scris cu degetul pe o lespede de piatra aceasta cantare . Aceasta piatra se pastreaza si in zilele noastre.

In Luna luminata se face litanie in Careia cu aceasta icoana, iar pe 24 oct. la Tesalonic.

Schitul Sfantului Andrei

In 1830 doi sihastri rusi Visarion si Varsanufie au construit o chilie; in 1874 s-a ridicat o biserica mare cu 3 altare , 19 paraclise si 30 de clopote.

Sfinte moaste: aici se gaseste capul Sfantului Apostol Andrei , particele de la sf. Alex Nevski , Sf. Maria Magdalena.

MĂNĂSTIREA MAREA LAVRA

Mănăstirea Marea Lavră este considerată prima mare mănăstire de obște din Muntele Athos, și a fost întemeiată pe la anul 963 prin osârdua pustnicului Atanasie din Trapezunda, și cu ajutoare bănești date de către împărații Bizantini, Nichifor Focas (963-959) și Ioan Tzimisca (Ioannis Tzimikes : 969-973). În această mănăstire a trăit cel mai cunoscut imnograf și compozitor bizantin, Ioan Cucuzel.

Această Mănăstire avea pe vremuri ca la 200 de călugări greci.

Ctitori din Țările

Române

Ruinându-se cu vremea, a fost înfrumusețată de către domnitorii Țării Românești: Alexandru Basarab (1310-1352) și Vladislav Basarab (1364-1374). Ei au dăruit și o icoană a sfântului Atanasie Athonitul de mare artă, lucrată în argint și aur.

Într-o parte și alta a icoanei se văd chipurile gravate ale lui Vladislav-Basarab și al soției sale, doamna Ana Vintilă-Vodă. Voievodul Ungro-Vlahiei (1532-1535) cu fiul lor Drăghici au dăruit o icoană numita. "Egumenița".

Mai târziu Neagoe Basarab a reînnoit-o acoperind-o cu plumb și înfrumusețând-o. Matei Basarab a zidit biserica Sf. Mihail (1691) pe ai cărei pereți este zugrăvit ca și ctitor Gavril-Movilă.

Domnul Moldovei trimitea câte 15 mii taleri annual

La 1713 Constantin Brâncoveanu construiește un paraclis în cinstea icoanei "Cucuzelița".

Biblioteca

În această Mănăstire se află către 2050 de manuscrise, dintre care 650 pergamente, mai multe din ele sunt în legătură cu Țara românească.

Biblioteca mănăstirii mai deține 165 de codici vechi și mai mult de 30.000 de cărți tipărite, fiind cea mai importantă bibliotecă atonită.

Moaște și odoare

În interiorul bisericii principale (catolicon - katholikon) se află mormântul Sfântului Atanasie Atonitul, iar lângă el se află bastonul de fier de doi coți, în 4 muchii, al sfântului Atanasie și o cruce de lemn ferecată în fier pe care o purta la piept sfântul. Se mai află o bucată din Sf. Lemn al Sfintei Cruci a Domnului nostru Iisus Hristos, Capul Sfântului Vasile cel Mare, o mână a sfântului Ioan Gură de Aur, o mână a Sf. Apostol Andrei cel dintâi chemat, capul Sf. Ioan Cucuzel și multe alte sfinte moaște. Poseda mitra și cârja lui Nechifor Focas (963-969).

În curtea mănăstirii se află cel mai vechi chiparos din lume plantat de însuși sf. Atanasie Athonitul.

Icoane

"Cucuzelița" - Cuviosul Ioan Cucuzel a adormit la o priveghere iar Maica Domnului i-a spus din icoana: "Cântă-mi, Ioane, și mă laudă, că și eu nu te voi lăsa!"

"Econoama" - Sf. Athanasie fiind îngrijorat din pricina banilor care nu ajungeau, Maica Domnului i-a grăit : "Nu te întrista, Athanasie, de acum eu voi fi economul acestei mănăstiri " - și de atunci până în zilele noastre mănăstirea nu are econom.

"Portărița" - Un turc a tras în icoana cu pistolul și al treilea glonte s-a întors și l-a lovit pe el.

MÂNĂSTIREA VATOPED

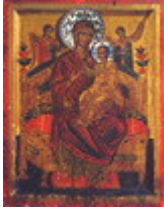
Ctitorul ei fondator dintru început a fost marele Constantin (ca mulțumire ca Maica Domnului l-a scapat pe fiul ascadie de la inec) Pe la 361-363 tot Sf. Munte a fost pustiit de păgâni, în (379-395) a fost re-facută de împăratul Teodosie-cel-mare - Iar pe la anul 860 iară a fost pradată de către Beduinii Siriaci. Ctitorie veche a lui Alexandru-Lăpusneanu (D-l Moldovei), care în a doua domnie (1563-1568), dăruiește pe lângă o cupă mare de argint și bătută cu solzi de aur. ce a băut însă și d-na sa dintr'însa, și merticul anual de 300 galbeni roșii. În acea vreme se aflau ca la 300 călugări în M-tire- În această M-tire se găsesc multe icoane făcătoare de minuni; Odoare și sf. moaste.

Brâul Maicii Domnului negru se păstrează într-o raclă de argint. Două cruci de la împăratul Constantin făcute după modelul care i s-a aratat pe cer, înainte de a începe lupta cu Liciniu, se păstrează pe Sf. Masă. Capul Sf. Andrei. Paharul (Jaspis) oferit de Manuel Comneanu-Paleologul apoi un deget al Sf Ioan Botezătorul, mâna Sf. Grigore-Decapolitul dăruită de d-na Maria-lui Serban Cantacuzino și multe alte sf. moaste. Biblioteca din Vatopedi este cea mai bogată din Sf. Munte. Pe lângă cărți Teologice sunt și multe manuscrise de mare valoare istorică și arheologică. 634 manuscrise grecești dintre care ca jumătate pe pergament, 150 cu cântări bisericești și o serie de manuscrise Slavoneste.

Are 10 paraclise în interior și 3 în exterior.

Icoane:

"Pantanassa" – icoana vindecatoare de cancer si boli incurabile

"Izbavitoarea celor deznadajduiti" – Theotokos

"Elaiovritissa" – "Izvoratoarea de mir" a izvorat ulei pe timpul foametei

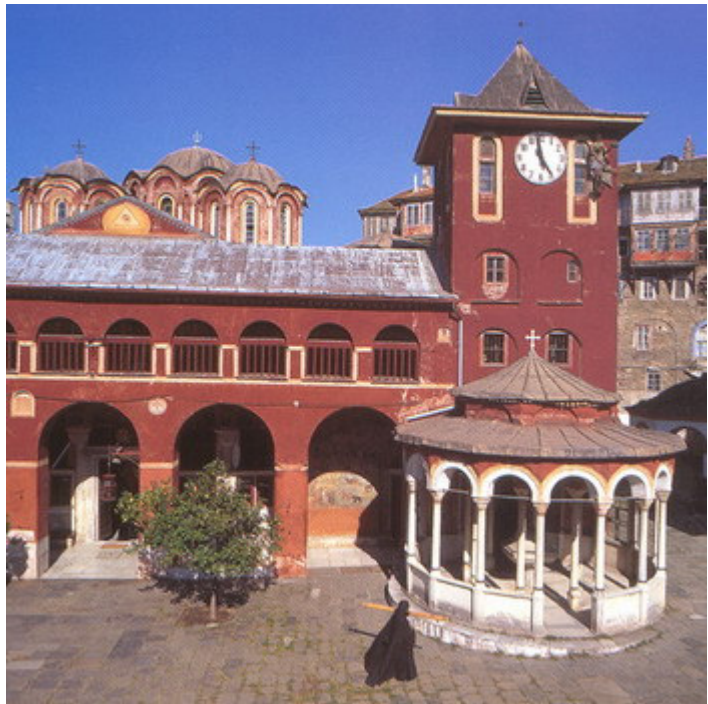

"Vimatarissa"

"Ctitorita" - aceasta icoana a fost ascunsa de navalirea paganilor de un calugar intr-o groapa sub Sf. Masa cu lumanare aprinsa in fata ei, iar dupa de ani a fost gasita iconana in cel loc lumanarea inca arzand. (calugarul respectiv a fost luat prizoner de pagani si cand a ajuns la manastire dupa 72 de ani le-a spus calugarilor sa sape in acel loc si au gasit icoana)

"Junghiata" - a fost lovita de un diacon (era separat pe bucatar fiindca nu a vrut sa-i mai dea mancare cand a intarziat la masa - intarzia des) cu un cutit , si imediat a curs sange din icoana. Diaconul si-a venit in fire si si-a dat seama de greseala si s-a rugat Maicii Domnului sa-l ierte neclintit in fata icoanei iar dupa cativa ani Maica Domnului i-a spus ca l-a iertat dar mana care a lovit icoana va da socoteala la judecata lui Dumnezeu. Iar dupa moartea lui mana respectiva i-a ramas uscata ca marturie.

o
72
cu

"Izvabitoarea de barbari" - aceasta icoana arata inainte de aceasta minune ca o icoana clasica. Portile manastirii se tineau inchise in timpul noptii de navalirea paganilor (piratii) iar dimineata se deschideau. Un calugar s-a inchinat acestei icoane dimineata iar Maica Domnului i-a vorbit din icoana si i-a spus sa nu deschida portile manastirii fiindca sunt piratii la porti si vor prada manastirea si o vor incendia , atunci Mantuitorul ridica manuta si ii acopera gura Maicii Domnului si ii spune sa-i lase in pace pe calugarii acestia fiindca nu fac voia lui , atunci Maica Domnului ii apuca mana Mantuitorului si o lasa in jos si spune din nou acelasi lucru. Iar icoana ramane asa. Intr-adevar piratii erau la portile manastirii si astfel s-a izbavit manastirea si calugarii de distrugere.

"Antifomitria"- la anul 382 - fiica lui Teodosie cel Mare vine la ctitoria tatalui sau (sa vada cum decurg lucrarile de reparatie) si se inchina la icoana atunci Maica Domnului striga din icoana "Ce cauti aici? De acum incolo sa nu mai calce picior de femeie pe aici..." si de atunci s-a interzis accesul femeilor in muntele Athos.

Sf. moaste : Capul Sf. Ioan Gura de Aur cu urechea stanga intreaga - La urechea stanga i-a talcuit ingerul sfintele evanghelii si a ramas neputreda spre marturie ca a fost adevarata talcuirea ingerului.

De asemenea aici se gaseste si Braul Maicii Domnului (facut chiar de mainile Maicii Domnului).

Pe mosia acestei M-tiri se afla trei schituri Românesti; Schitul Sf Ipatie, Sf. Ioan Botezătorul si Sf. Gheorghe.

MÂNĂSTIREA IVIRON

Ctitorul acestei M-tiri a fost Ioan Iviritul prieten al Sf. Atanasie cel Mare venit din provincia Caucazului, care se numea Ivirica, pe la anul 980. Multe odoare scumpe are această biserică: vase, vesminte, salbe de galbeni de aur, una dăruită de Petru cel Mare, tarul Rusiei, pe care n-o poate ridica o persoană. Pe unul din pereti este zugrăvit chipul lui Mihai Viteazul (1593-1601) ctitor domnitor. Pe timpuri avea 200 călugări.

În paraclisul de la poartă se află Icoana Maicii Domnului făcătoare de minuni, numită „Portărita” care a venit pe mare de

la Bizant.

O femeie credincioasă pe timpul prigoanei icoanelor a ascuns această icoană în casa, dar soldații au aflat, atunci aceasta le-a dat bani mulți să-i dea un răgaz până a doua zi. Atunci noaptea pe ascuns femeia a scos icoana din casa și s-a dus cu ea la malul mării și i-a spus „Maica Domnului eu nu mai pot să te apar..” și a pus-o pe apă. Iar icoana a venit dreapta pe apă până la muntele Athos. Calugării de la Iviron au văzut-o și au încercat să o scoată din apă dar nu au reușit. Cel care a scos-o din mare a fost monahul Gavriil care era de fapt fiul femeii din Constantinopol.

Apoi nu puteau introduce icoana în biserică, nu au putut-o urni de la poarta mănăstirii și le era frică să nu vină să o ia cineva, atunci s-a auzit glas din icoană „Nu voi să aparăți pe mine, eu vă apar pe voi!” apoi au putut-o muta.

S-a prorocit că la sfârșitul lumii această icoană va pleca pe mare așa cum a venit.

O altă minune la această icoană: un tânăr n-a primit pâine de la bucatar, atunci Maica Domnului i-a dat un galben să-l ducă bucatarului - bucatarul și-a dat seama de unde era galbenul respectiv și s-a căit. Uleiul de la candelă acestei icoane este leac pentru otrăvire. Pe vremea venirii

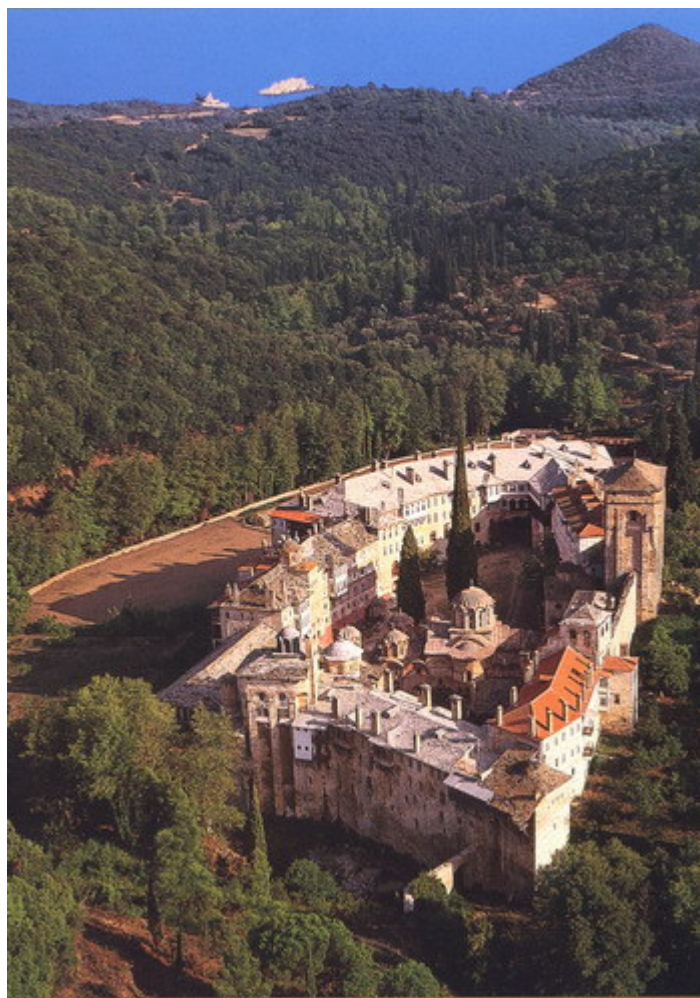
Arabilor în Sf. M-te un soldat arab a lovit cu cutitul în chipul icoanei acesteia, și îndată a început să curgă sânge. Arabul văzând minunea, s-a înfricosat și căzând la pământ s-a pocăit, s-a botezat în legea creștinească și s-a îmbrăcat în haina monahicească, rămânând acolo până la moarte. Pe lângă alte obiecte de valoare are: o evanghelie pe pergament din sec. al XIII-lea, 31 evanghelii pe pergament din sec. XIII-XIX-lea, 45 manuscrise pe pergament cuprinzând chestiuni bisericesti din sec. XIV-XIX-lea, 174 manuscrise cu materii profane din sec. XIX-XX-lea, două evanghelii

pe hârtie din sec. XVII-lea, 772 manuscrise de muzică bisericească din sec. XIV-XIX-lea. Se mai află multe Sfinte Moaste: 150 de cutii de argint (au atâta de multe particule de moaste încât în fiecare zi la sf. Liturghie scot moastele unui sfânt din ziua respectivă), sânge de la Sf. apostol Petru, o părticică din fașa Domnului, o părticică din moastele Sf. Ioan Botezătorul, mâna Sf. Ioan Gură de Aur, capul Sf. Nichita Romanul, al lui Teodor Stratilat și alții.
O altă minune : când mănăstirea nu a dat masă la hram de frica foametei ,fiindcă nu aveau destule provizii, atunci milioane de furnici au început să cârăiească graul din hambare.

MÂNĂSTIREA HILANDAR

Această sf. M-re a fost zidită de Vlădica sârbesc, Stefan Nemanici la 1151-1195, care în călugărie luă numele de Simeon, împreună cu fiul său Sava. La această M-re se află două icoane făcătoare de minuni. Una numită "Trirucita" (cu trei mâini) fiindcă sub mâinile Maicii Domnului este zugrăvită și mâna Sf. Ioan Damaschin. Se știe că acesta, a fost secretarul, Voievodului Damascului și scriind el o scrisoare împăratului Bizantin, Leon Iconoclastul, a fost socotit de voievod ca trădător al intereselor Damascului și deci a poruncit să i se taie mâna. A stat mâna spânzurată în ulita Damascului, de dimineață și până seara. Către seară Sf. Ioan a cerut mâna de la voievod și i s-a permis s-o ia. Ioan o așază la locul de unde fusese tăiată și prin rugăciune fierbinte, cu lacrimi făcute în fața acestei sfinte icoane s-a prins la loc lecuindu-se.

Se mai găsesc sfinte moaste ale diferitelor sfinți, o părticică din Sf. lemn, Capul Sf. Eftimie cel mare și piciorul Sf. Simeon ctitorul M-rei. În interior are 16 paraclise cu odoare scumpe, o evanghelie scrisă pe pergament de mare valoare, cărți și manuscrise Slavone, 6 din pergament din sec. XII-XVII-lea cuprinzând chestiuni bisericești, 68 manuscrise cuprinzând materii Eclesiastice din sec. XVII-XVIII-lea.

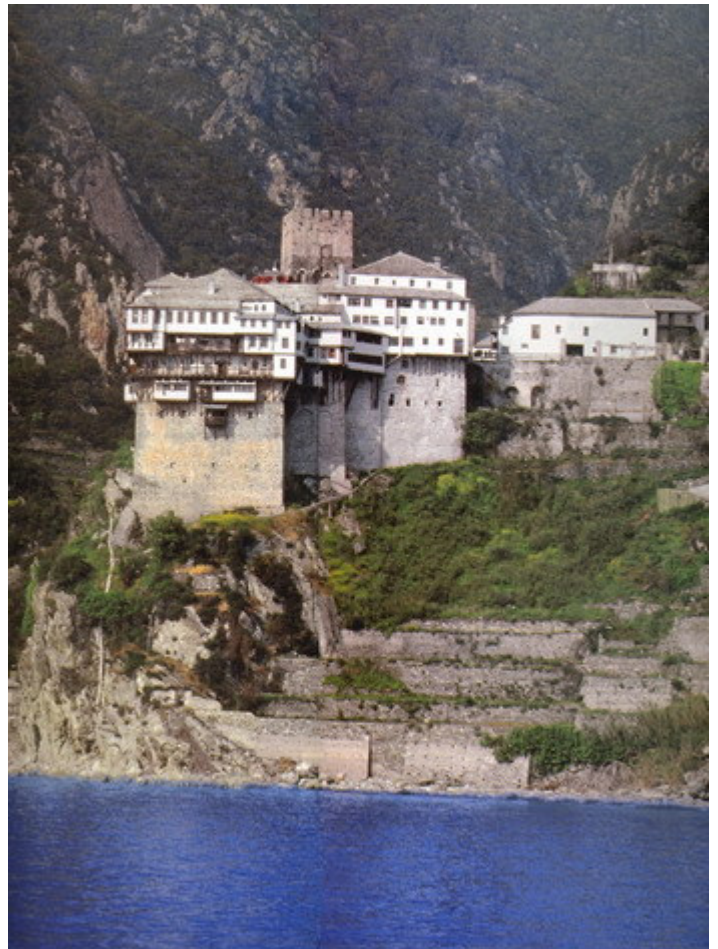
MÂNĂSTIREA DIONISIU

Această M-re a fost zidită de către Sf. Dionisie de Corita prin 1389, de la care s-a și numit M-rea lui Dionisie. Locul unde s-a zidit a fost arătat într-un chip minunat lui Dionisie care se sihăstrea într-o peșteră din apropiere, anume; În toate noptile se pogora din cer o lumină ca o stea în acel loc și sta până în zori de zi. Văzând această arătare minunată, cuviosul Dionisie în mai multe rânduri, s-a dus și a vestit aceasta părinților din Sf.

Munte. Acestia au cunoscut că este voia lui D-zeu să zidească pe locul acela o sf. M-re. Dionisie apoi a strâns bani de la domnii creștini și a zidit această sf. M-re. Printre ctitori se afla și împăratul Alexie de la Trapezunda (1615), iar mai târziu monahul Antonie Moldoveanul, a zidit spitalul cu biserica Sf. doctori fără de arginți, Cosma și Damian. În anii 1512-1521, Neagoe-Basarab domnul Țării Românești a făcut-o din nou, i-a dat avere și schitul din jud. Romanati.

Aici se află mormântul Sf. Nifon mitropolitul Țării Românești (Târgoviste 1504). Neagoe-Vodă i-a făcut un sicriu de sidef în care s-au pus sfintele moaste, afară de cap, care a fost adus în țară și așezat la M-rea Curtea de Argeș. Fiul lui Neagoe, Petru Neagoe a făcut daruri de mare valoare. Domnitorul Țării Românești Alexandru și soția sa d-na Ruxandra, i-a făcut daruri scumpe. Se mai află mâna dreaptă a Sf. Ioan Botezătorul, un dinte al Sf. Hristofor și mici părțile de la Sf. evanghelist Luca și arhidiacon Stefan, o bucată din lantul Sf. Petru etc. Cărți alese: o evanghelie pe pergament din sec. VII și 17 manuscrise rulate cu sfinte liturghii pe pergament, 20 evanghelii pe hârtie din sec. XIV-XVII-lea și multe altele.

MÂNĂSTIREA CUTLUMUS

Ctitorul ei fondator a fost Alexe Comneanu, împăratul Bizantului și călugărul Calist Cotlomuseanu (sec. IX), un arab evlavios de la care își trage și numele. Mama acestuia, era creștină și el însuși devine creștin schimbându-și numele său arab, în Constantin iar din călugărie, Calist. Mai târziu, această M-re a fost jefuită, iar Vodă Neagoe Basarab, Mircea cel Bătrân și Vintilă Vodă domnii Țării Românești au refăcut-o și au împodobit-o din nou. Aici a fost Protas, fostul mitropolit al UngroVlahiei Hariton (1372-1380+), din care pricină se mai numește și M-rea Sf. Hariton. În 1766, a vietuit aici ca simplu călugăr Matei patriarhul Alexandriei care a înzestrat-o cu avere.

Aici se află icoana Mântuitorului și a Maicii Domnului numită "Mijlocitoarea", făcătoare de minuni. Are părțile de la diferiți sfinți: capul Sf. Haralambie, piciorul Sf. Ana, capul Sf. Alipie Stâlpnicul precum și mâna stângă a lui Grigore Teologul, Sf. Paraschevi, Sf. Anastasia (izb. de otrava). Pe lângă cărți vechi de ritual și teologie, are și manuscrise, 94 pe pergament cuprinzând chestiuni bisericești din sec. X-XIV-lea, 300 manuscrise cu materii și muzică bisericească din sec. XIV-XIX-lea.

În paraclis se afla icoana Maicii Domnului "Tare Aparatoare" (sec. XIII) - aparatoare de foc și de frica.

MĂNĂSTIREA PANTOCRATOR

Primul ctitor al ei a fost împăratul Alexie Comneanul, în a doua jumătate a sec. XIV. Mai târziu din cauza cutremurului a stat multă vreme pustie. Evlavia românească a reînviat-o. Banul-Gavril din România și cu alți boieri creștini au refăcut-o și au zugrăvit-o și au împodobit-o frumos. Aici a viețuit călugărul malorus Paisie-Velicicowski (+ 1794), reorganizatorul vieții monahale din Moldova. Tot ei trimiteau bani pentru întreținerea monahilor. Avea închinată M-rea Căscioarele (jud. Vlasca).

Odoare: Icoana Maicii Domnului zisă "Gherondissa" (bătrâna) frumos îmbrăcată în argint de către Filaret mitropolitul Moscovei. În bibliotecă se găsesc cărți de valoare: O evanghelie scrisă pe pergament foarte mărunț cu litere aurite, de către, Ioan-Colibasu sec. XIII, o psaltire cu 12 miniaturi, care se păstrează în sf. Altar. Tot pe pergament foarte vechi se găsesc 66 manuscrise cuprinzând materii din sec. XI-XIV-lea. Sf. moaste are; Un deget de la piciorul sf. Ioan-Botezătorul, piciorul cu pulpa Sf. Ap. Andrei (cel dintâi chemat) și scutul sf. Mercurie, Capul sf. Ioan-cel-Milostiv, capul sf. Teodor Stratilat, părțile din moastele sf. arhidiacon Stefan, a sf. Ignatie, a sf. ap. Tit și Constantin-cel-mare.

Are 8 paraclise în interior și 7 în exterior.

Aici se afla o icoana a Maicii Domnului - "Gherontisa" - cu aceasta icoana s-a întâmplat următoarea minune: starețul care era bolnav la pat a trimis vorba preotului care făcea liturghia să termine slujba mai repede și să vină să-l împartășească. Preotul însă nu a ascultat

gândindu-se că va mai trăi până când va termina slujba și nu s-a grabit atunci Maica Domnului a strigat din această icoana spunându-i să asculte cuvântul starețului. Atunci acesta înfricosat a

terminat slujba cat a putut de repede si s-a dus si l-a impartasit pe staret, dupa care staretul s-a savarsit.

MÂNĂSTIREA XIROPOTAMU

Ctitor dintru început a fost împărăteasa Pulheria a Bizantului (424) si fratele ei Teodosie cel Mic. Pe la anul 839 a fost jefuită de arabi, iar pe la 870 s-au adunat monahii printre care a fost si fiul împăratului Bizantin Mihail Procopie, care îmbrăcând haina monahală a luat numele de Pavel. El a zidit din temelie toată M-rea. După câțva timp Pavel s-a retras în singurătate unde a pus început altei M-tiri cu numele Sf. Pavel, iar cu timpul s-a ruinat si aceasta, iar cel care a restaurat-o a fost călugărul Chesarie Daponte între 1761-1783, cu ajutoare date de la domnitori si boieri Munteni. In interior are 10 paraclise. Bibliotecă bogată cu cărți si manuscrise grecesti: 19 manuscrise pe pergament cuprinzând diferite materii din sec. X-XIV, 239 manuscrise cuprinzând probleme bisericesti din sec, XVI-XVIII si altele. Sfinte Moaste are: Bucata cea mare din lemnul crucii Domnului îmbrăcată în argint, ca o palmă si ceva lungime si ca două degete lățime □ se vede si gaura cuiului ori cine o va săruta, cu evlavie, sloboade o mireasmă nespūsă, o cruce din lemn sf. împodobită cu pietre scumpe rosii, dăruită de Constantin Duca domnul Tării Românești, un deget al Sf. Vasile cel Mare, capul Sf. Axentie, o bucată din moastele Sf. Salomeia, bucăți din fasa si scutecele Domnului, parte din darurile care le-au adus magii la nasterea Domnului, o bucată mare de sânge de la Sf. 40 mucenici si altele.

MÂNĂSTIREA ZOGRAFU

Ctitorii ei fondatori sunt trei frati; Moise, Aron si Ioan, din neamul împăratului Iustinian, originar din Ohrida (Macedonia). Acesti trei frati au sihăstrit aci într-o desime mare de copaci, căutând si găsiind locul au zidit M-rea de o frumusetate nespūsă pe la începutul sec. X, sub împăratul Leon cel Intelept 886-912. Nestiind ei ce nume să-i dea, au făcut rugi fierbinti si cu post mare, cu lacrimi s-au rugat, să le descopere Dumnezeu ce nume să-i dea. Deci au luat o icoană nezugrăvită si punând-o în fata bisericii s-au rugat să le arate lor D-zeu în aceea icoană chipul care să fie. Iar după câțava vreme uitându-se ei la icoană au văzut strălucind ca un soare luminos chipul marelui mucenic Gheorghe. Bucurie cerească au cuprins sufletele lor, luând-o au pus-o în biserică unde se face minuni. Auzind la Constantinopole, a venit un arhiereu care s-a îndoit si punând degetul sub ochiul drept al chipului Sf. Gheorghe a zis: Aceasta este zugrăveală făcută cu minune? Dar vrând să ia mâna, n-a mai putut căci degetul a rămas lipit așa că a fost nevoie să i-l taie, care se vede si astăzi la icoană.

Pe vremuri când au stăpănit Latinii, din ordinul Papei de la Roma s-a făcut prăpăd. Apoi a fost zidită din temelie de Stefan cel Mare domnul Moldovei, 1502. Apoi Alexandru Voievod si Vasile Lupu. Cantemir, i-a dăruit în 1698, M-rea Căpriana (Basarabia) si M-rea Dobrăvătul (Vaslui). Mai are două icoane făcătoare de minuni. Una din ele a fost dăruită de Stefan cel Mare. A mai dăruit un steag care pe o parte are icoana Sf. Gheorghe, iar pe cealaltă, stema Moldovei. Sfinte moaste: Talpa Sf. Stefan cel Nou, o parte din moastele Sf. Nichita Romanul, Sf. Ignatie si multi altii

MÂNĂSTIREA DOCHIARU

Fondatorul acestei mănăstiri a fost cuviosul Eftimie prietenul Sf. Atanasie cel Mare (1070). Arhanghelul Mihail a descoperit unui tânăr o comoară pe metocul acestei mănăstiri. Tânărul acela a spus Egumenului ce i se arătase, iar Egumenul, a trimis împreună cu tânărul încă alți doi ucenici, ca să descopere comoara și s-o aducă la mănăstire. Cei doi însă au socotit că ar fi bine să le rămână lor comoara și așa au legat o piatră mare de grumazul tânărului aceluia și l-au azvârlit în mare. Apoi au luat comoara și, ascunzând-o, au spus către Egumenul mănăstirii că n-au găsit nimic, iar pe tânărul acela nu stie ce s-a făcut, că au fugit fără să-l fi văzut.

Pe când însă tânărul era în fundul mării și își pierduse simțirea, i s-a arătat aievea doi tineri strălucitori la față: erau Arhanghelul Mihail, și Ingerul păzitor al tânărului, iar cel din urmă a zis către Arhanghel: Dacă tu binevoiești, Arhanghele, scapă pe acest tânăr nevinovat. Tânărul ud cum era, și cu piatra de gât s-a pomenit deodată în mijlocul Bisericii Dochiarului unde a povestit Egumenului ce i s-a întâmplat. Astfel ucigașii au fost descoperiți, și siliti au adus comoara, cu care s-a zidit mănăstirea dându-i numele de Sf.

Voievozi. Iar piatra care a fost legată de gâtul tânărului se păstrează și astăzi zidită în M-tire. Mănăstirea mai are și o icoană făcătoare de minuni, care se numește; □ Grabnică, Ajutătoare" în fața căreia ard 4 candelari mari de aur trimise din Rusia. În interior mai sunt 10 paraclise. Moaște sfinte are: părțile din trupul Sf. Haralambie, ale Sf. Mercurie, capul Sf. Teodor și alții. Printre ctitorii acestei mănăstiri este și Alexandru Lăpusneanul, domnul Moldovei cu soția sa.

MÂNĂSTIREA CARACALU

Ctitorul acestei M-tiri a fost Antoniu Caracal, împărat Roman (211 după Hr.), de la care își trage și numele. Prădată în sec. XIII, Andronie al II Paleologul a înzestrat-o asigurându-i existența, Mai târziu (1530) a fost reînnoită, de către Petru-Vodă-Rares (Domnul Moldovei), iar soția sa D-na Ruxandra i-a răscumpărat metoacele în 1670. Iubitor pentru acest Sf. lăcas, Petru-Rares a trimis pe Proto Spătarul Petru cu mulți bani, poruncindu-i ca să zidească o Mănăstire frumoasă la malul mării. Acesta însă fiind lacom de bani ca și Iuda a zidit o bisericuță mică și s-a întors în țară spunând domnitorului că a făcut cum i-a poruncit. Domnitorul însă aflând adevărul, s-a supărat foarte și vroia să-i taie capul. Proto spătarul Petru □ ca să-si scape viața, a promis că va ridica M-tirea, cu cheltuiala sa, Așa a și făcut (1534). Și întorcându-se în țară, cu bună ispravă, domnitorul l-a iertat, și l-a primit, cu mare cinste. Mai târziu, însuși domnitorul și cu Proto-spătarul său, s-au dus la Sf. M-te, unde s-au călugărit, luând el, domnitorul, numele de Pahomie. Aci s-au săvârșit amândoi, în viață sfânta și fapte de milostenie creștinească.

Biserica este măreată, zugrăvită artistic, în stil bizantin. □ Chmorie, cu peste 109 călugări; azi

64, de neam greci. În interior are și 19 paraclise. Sf, Moaste; O părticică din sfântul lemn. Capul Sf. Apostol Bartolomeu. Degetul cel mic de la mâna dreaptă a sf. Ioan Botezătorul, Capul Sf. Policarp, episcopul Smirnei. Mâna stângă a sf. mucenite Marina, □ Apoi părticele mici: De la sf. mucenici arși în Nicomidia; de la sf. Mercurie; de la sf. Ioan cel Milostiv; sf. Haralambie; sf. Averchie; sf. Orest și sf. mucenic Ghedeon. Arhitectura bisericii are elemente în stil moldovenesc. Aici se afla o icoana facatoare de minuni pictată de un necunoscut la 1540. În 1700 un incendiu a distrus toată mănăstirea cu excepția icoanei (la care a ars spatele iar fata a rămas intactă).

MÂNĂSTIREA FILOTEU

Este ctitorie veche din vremea creștinării Elinilor, Arabii năvăliră în Sf. M-te o jefuire și fu multă vreme pustie. A fost zidită din nou prin osteneala călugărului Arsenie, și a staretului Filoteiu de undesi are numele. Pe la 1070-81 a fost reînnoită de împăratul Bizantin, Nichifor-Botaniatul, care a împodobit-o cu daruri împărătești. În 1492 a fost restaurată de către Leontius, regele Serbiei și fiul său Alexandru. Staretul ei cuviosul Dionisie, din Olimp, amenințat cu moartea de către călugări, toți bulgarii a trebuit să se retragă. Pe la 1775 a ars o parte din chilii, care au fost zidite de d-na Maria-Procopoaia, din București.

Obiecte de valoare are: O bucată dintr-un cui de la crucea Domnului, dăruit de împăratul Nichifor-Botaniatul și mana dreaptă a Sf. Ioan Gură-de-Aur.

Icoane:

O icoană făcătoare de minuni, numită Glicofilusa (zugerăvită de Sf. Ap Luca) care pe vremea împăratul iconoclast Teofil, a fost aruncată în mare, unde a stat multă vreme.

Apoi a fost aruncată la mal tocmai în locul unde pe vremuri a fost o capistă a idolilor păgânești. Din locul unde a fost găsită icoana a izvorât aiasmă și este și astăzi.

Altă icoană făcătoare de minuni care se numește Gherontissa venită de la Nigrita, prin minune.

Moaste Sfinte are: Picioarul Sf. Pantelimon dăruit de împăratul Constantin Paleologul, o părticică din lemnul Sfintei Cruci si o părticică din mâna Sf. Ioan-Gură-de-Aur si multe altele. Are 6 paraclise in interior si 3 in exterior.

Vlad Tepes , Neagoe Basarab , Radu Paisie , Matei Basarab cu sotia (parti pictate in trapeza) au facut donatii importante manastirii.

MÂNĂSTIREA SIMONOS PETRA

A fost zidită prin minune pe la mijlocul sec, XIV-lea. Cum ? Stând la rugăciune cuviosul Simeon, ctitorul ei; O stea s-a lăsat din cer în noaptea de Crăciun, arătând locul unde trebuie să zidească M-rea. De aceea s-a numit noul Bethleem.

Un inger s-a coborat din cer cu o sfoara, si apucand sfantul de un capat si ingerul de celalalt capat au inconjurat stanca si au tras retezand varful stancii pentru a se putea construi manastirea. Cuviosul Simeon a venit în Sf. Munte pe la 870, pustaicindu-se într-o pesteră care se vede si astăzi. In 1334 regele

Sârbilor Ioan Ugles a reînnoit-o si îmbogătit-o cu daruri scumpe. După un timp M-rea a fost

jefuită de Arabi □ un alt cuvios tot Simeon a reînnoit-o fiind ajutat de împăratul Bizantin □ Andronie-cel-mare, al cărui fiu Ioan, a vietuit în M-re necunoscut de nimeni □ ca grădinar. La 1581 a fost distrusă de foc. Vre-o 30 călugări se aruncară de pe stâncă pentru a se salva, dar si-au găsit moartea. Egumenul M-rei, Eugeniu, cu câtiva călugări, care scăpară, s-au retras în M-rea Xenofonte, de unde mai în urmă au revenit si au refăcut-o cu ajutoare bănești din tara Românească. La (1593-1601), Mihai Viteazul a ajutat-o cu bani (anual) si i-a trimis ca dar o evanghelie îmbrăcată în argint si poleită cu aur, precum si două cruci de lemn Sf. I-a închinat si M-rea sa din Bucuresti, cu Schitul ei: Besteleu din Arges si Isvoranul din jud. Buzău. Sf. moaste

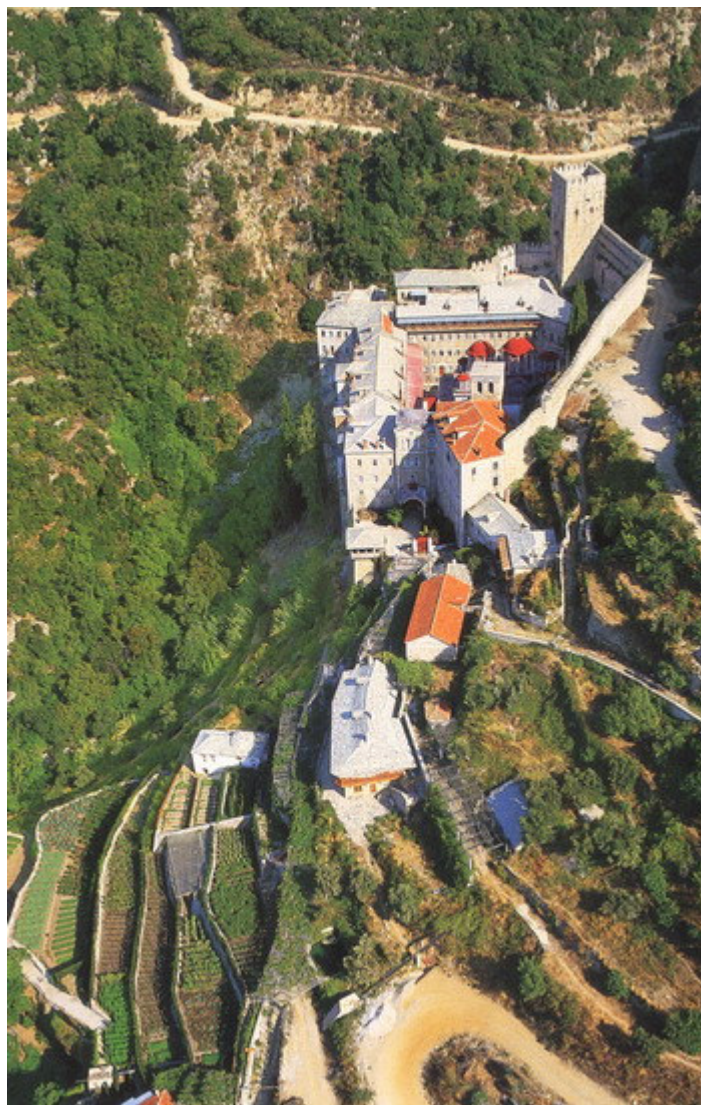
are: Mâna stângă a Mariei Magdalena. capul Sf. Modest, capul Sf. Pavel mărturisitorul, părțile de la Sf. Varvara, Sf. Evdochia, Sf. Trifon, Sf. Eftimie, Iacob Persul și Sf. Naum.

MÂNĂSTIREA SF. PAVEL

Intemeietorul ei este Sf. Pavel (fiu de împărat) retras aci cu câțiva călugări în sihăstrie fiind locuri de mare liniste. Pavel a fondat M-rea și a stat ca Egumen 45 de ani, fiind chemat la Constantinopole pentru oarecare pricini împărătești, a murit pe drum, în corabie. Fiind în vârstă de 110 ani. După ce a ajuns corabia la Constantinopole, creștinii Tarigrădeni, i-au luat sf. trup și l-au îngropat cu mare cinste ca unul ce era fiu de împărat. Mai târziu arabii au jefuit-o însă a fost zidită din temelie din marmură cioplită, de Ioan Constantin Basarab și Constantin Brâncoveanu (domnul Țării Românești). Stefan Vodă, fiul lui Bogdan la 1501 i-a zidit aghiasmotarul, de la Brâncoveanu avea anual 4000 piaștri, iar de la Banul Barbu și Radu câte 2000 anual piaștri. Neagoe Vodă i-a zidit turnul, iar Matei Basarab cu soția sa d-na Elena au dat sume mari de bani, închinându-i și M-rea Jitianu din județul Dolj. Iar Dabija Vodă, cu sfatul țării i-a închinat la 1664 Februarie 19, M-rea Todireni.

Mai are și două icoane făcătoare de minuni și o bucată din trestia pe care i-a dat-o în mână Mântuitorului spre batjocură Irod. Aci se află o cutie de argint cu darurile care le-au adus magii Domnului la Vitelem: aur, smirnă și tămâie, 14 bucăți aur, 62 bucăți smirnă și tămâie însirată pe sârmă.

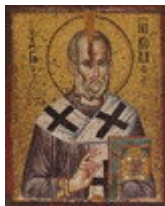
Părțile din sf. moaste de la Constantin cel Mare, Sf. Silvestru, Sf. Haralambie, Sf. Trifon, capul Sf. Teodor Stratilat, piciorul Sf. Grigore Teologul și alții. Pe moșia acestei M-ri se mai află multe schituri printre care: schitul românesc Lacu cu hramul Sf. Dimitrie în care viețuiesc ca la 70 călugări români.

MÂNĂSTIREA STRAVRONIKITA

Stavronichita (crucea lui Nichita) numele l-a luat de la un sculptor de cruci, cuviosul Nichita care a fondat-o pe la 1006. Distrusă de foc, a fost reînnoită de către patriarhul Constantinopolului Ieremia în 1520. La 1525, Neagoe-Basarab a zidit aghiazmatarul și paraclisul și îi trimetea și bani pentru întreținere. Serban-Cantacuzino i-a făcut deasemenea îmbunătățiri. Biserica sf. Gheorghe a fost zidită de către mitropolitul Grigorie II al Ungro-Vlahiei 1765, care s-a săvârșit aici fiind înmormântat la malul mării, unde a fost odată o cruce de piatră. I-a mai fost închinată și biserica sf. Apostoli din București 1765.

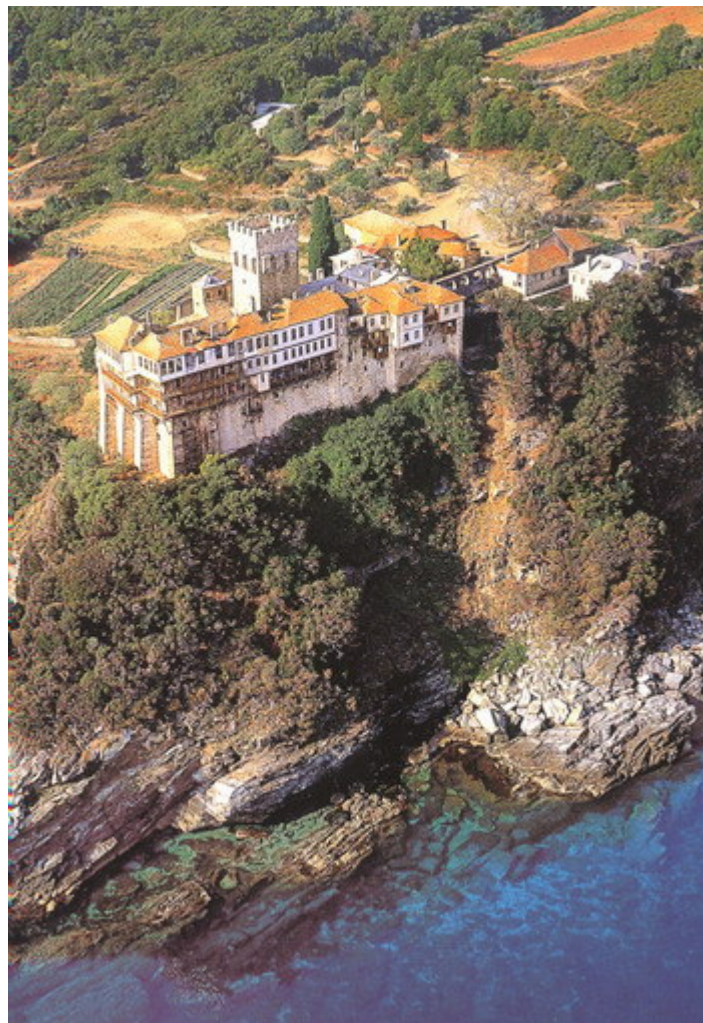
Icoane:

O icoană a sf. Nicolae făcătoare de minuni în următoarele împrejurări: Pe la 1545, călugării au ieșit la mare să vâneze peste pentru praznic. În loc de peste

însă, au scos afară această icoană și au așezat-o pe mal. Din locul unde a fost icoana, a isvorât aghiasmă, care este și astăzi. Istoricul

acestei icoane este următorul: Această sf. icoană, încă din timpul iconoclastilor care cercând să o taie cu secura; s-a făcut ca o rană în locul acela și a început a curge sânge. Spăimântându-se păgânii au aruncat-o în mare. Unde stând s-a lipit în locul acela o scoică care se vede și astăzi [icoana săvârșind minuni] Sf. moaste are: Mina sf. Ana, mâna sf. Elefterie și cotul de la mâna sf. Vasile-cel-mare. Ale sf. doctori Cosma și Damian fără de arginti și multe altele. În bibliotecă se găsesc multe manuscrise printre care 57 pe pergament cuprinzând materii bisericești din sec. XI-XIX-lea și altele.

MÂNĂSTIREA XENOFONT

Ctitorul acestei M-tiri a fost cuviosul Xenofonte prin sec. X. Acesta fusese un viteaz grec, care si-a săvârșit viața împreună cu cei doi fii ai săi Ioan și Arcadie, în lavra cea mare. Amiralul Simeon Enuncul a reînviat-o. El se făcu călugăr cu trei membrii din suita sa: Eusebiu, Candid și Ilarion. În 1285, fu distrusă de către unionistii Latini, dar a fost refăcută de către domnitorii Țării Românești. Pe la 1545, a fost reînviată de către boierii Craioveni: Barbu Banu, Danciu Vornicu, Pârvu și Radu.

Are trei icoane făcătoare de minuni foarte frumoase. Una a Maicii Domnului căreia i se zice și "Povățuitoarea", una a Sf. Gheorghe și alta a Sf. Dimitrie.

Sfinte moaste are: o bucată din capul Sf. mucenic Trifon. mâna sf. Marina, a sf, Modest și altele.

Biblioteca pe lângă cărți de valoare mai au și câteva manuscrise dintre care 8 pe pergament din sec. XII-XIV-lea cuprinzând chestii bisericești și 3 manuscrise pe pergament cuprinzând liturghia Sf. Ioan Hrisostom.

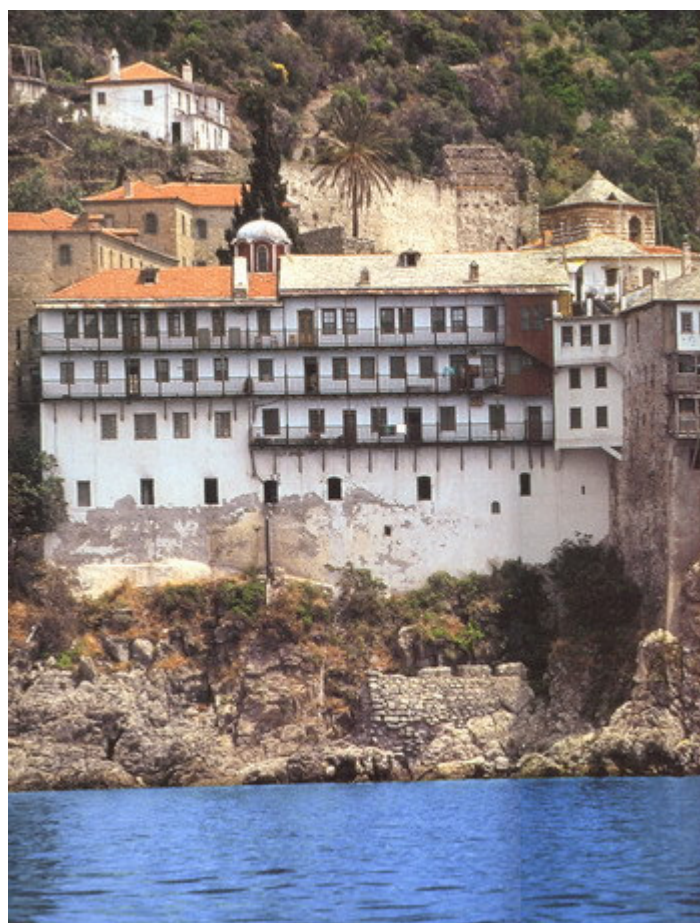

MÂNĂSTIREA SF. GRIGORIU

S-a fondat prin stăruința și rugăciunile cuviosului părinte Grigorie Sinaitul, care a viețuit în peștera din apropiere care se vede și astăzi. Cu năvălirea Arabilor în Sf. Munte a fost jefuită și arsă. Un alt cuvios, Ioachim Macri Gheni, mergând la Constantinopol unde a dat de ființă de domnitori și boieri români, cărora le-a cerut ajutoare, ca să refacă M-rea. Au dobândit pe lângă ajutoare și 5000 aspri anual pentru întreținere. Ștefan cel Mare o reface din nou în 1500.

Odoare scumpe are: Una icoană a Maicii-Domnului făcătoare de minuni a fost dăruită de d-na Maria Asanina Paleoloaga (mama lui Bogdan al Moldovei). În două rânduri a ars M-rea, dar icoana a rămas neatinsă. O părticică din Sf. Lemn, părticele din moastele Sf. Pantelimon, ale Sf. Grigore Teologul, ale Sf. Dionisie și ale Sf. mucenite Fotini Samarineanca,

Biblioteca are multe cărți vechi. Sunt și 6 manuscrise pe pergament cuprinzând materii bisericești din sec. IX-XII-lea, 97 pe hârtie și 37 tot pe hârtie referitoare la muzica bisericească din sec. XV-XVIII.

MÂNĂSTIREA ESFIGMENU

Istoricul acestei sf. M-tiri este următorul: În mai multe nopți cuviosii călugări au fost deșteptati de un zgomot cu lovituri de toacă. Egumenul împreună cu ceilalți cuviosi au ascultat în ce parte toacă până au aflat locul. Din acest semn au înțeles că îngerul le-a arătat locul cel mai frumos, unde au zidit M-rea. Strângând ei ajutoare au zidit-o pe locul unde le-a descoperit lor îngerul, numind-o "□ Simone" (a tocat). Așa s-a numit mai bine de 200 ani, când și-a schimbat numele în Esfigmenul (Strâmtoare) după poziția locului. Ctitorii ei vechi au fost împăratul Teodosie cel Mic, cu sora sa Pulheria și Marcian (445). Mai pe urmă a fost refăcută cu ajutoare de la domnii Țării Românești. În fața bisericii se văd zugrăvite chipurile patriarhului Constantinopolului Antim și a mitropolitului Veniamin Costache. În vechime M-rea ducea lipsă de apă. Egumenul Grigorie Palama a făcut rugăciuni și postiri cu lacrimi și și-a descoperit locul unde săpând, a izvorât apă, care curge și astăzi în fața M-rei. Sunt și 9 paraclise dintre care unul pe seama românilor.

Odoare scumpe are: o cruce de aur, cu pietre scumpe, trimisă de împărăteasa Ecaterina II-a a Rusiei și o evanghelie trimisă de printul Mihail Pavlov al Rusiei.

MÂNĂSTIREA SF. PANTELIMON

Această Mănăstire a fost întemeiată prin sec. XI sub împărăția lui Alexe I. Comneanu, de către câțiva călugări veniți din Rusia și au avut ca la 3000 călugări.

Între 1812-1821, Scarlat Calimah domnul Moldovei a zidit din temelie, biserica și chiliile. Pictura este de o frumusețe rară.

Aci se află icoana Sf. Pantelimon făcătoare de minuni, având și moaste. Pisania de la intrare arată pe Scarlat Calimah ca ctitor fondator. Capul de Bour al Moldovei a fost sculptat în piatră cu data de 1819, și pe turnul înalt de lângă trapeză. Între anii 1887-1888, a fost refăcută de țarul Rusiei Alexandru al III-lea.

Sfinte Moaste: Capul Sf. Pantelimon, părțile din moastele Sf. Iosif păzitorul Sf. Fecioare, o părticică din moastele Sf. apostol Toma și o bucată din piatra care a fost pe mormântul Domnului și multe altele.

În interior sunt vreo 70 paraclise. Averile din care se întreține se găsesc la Istanbul și în Rusia. Are și o bibliotecă foarte bogată, 24 evanghelii pe pergament din sec. XI-XV-lea, 69 manuscrise pe pergament cuprinzând materii bisericești din sec. XI-XIV-lea și 126 manuscrise de muzică bisericească din sec. XIII-lea.

MÂNĂSTIREA CONSTAMONITU

A fost zidită la început de Impăratul Constantin, fiul lui Constantin cel Mare, care se mai numeste și mănăstirea lui Constantin. Ruinându-se, a fost zidită măreată și frumoasă cu ajutoare date de Impăratii Rusiei.

În interior are 8 paraclise. Are 2 icoane, făcătoare de minuni, una a Maicii Domnului, și alta a Sf. Arhidiacon Stefan, 19 cutii cu Sfinte Moaste diferite, o parte din mâna Sf. Arhidiacon Stefan, capul Sf. Vlasie și osul dela umărul drept al Impăratului Constantin cel Mare, o evanghelie îmbrăcată în Aur donată din 1820.

În bibliotecă, se mai găsesc pe lângă cărți, și manuscrise vechi de mare valoare, și anume: 14 manuscrise scrise pe pergament din Sec. VII-XIV, 84 pe hârtie, cuprinzând materii religioase din Sec. XIV - XVIII și 12 tot pe hârtie, de muzică Bisericească, din Sec. XVI - XVIII.

